

Nguyện Nước Cha trị đến

**Với thánh Augustinô,
những người tìm kiếm Thiên
Chúa và say mê Giáo Hội**

**Lạy Chúa, xin cho con sức mạnh để
con tìm kiếm Ngài.
Chúa đã cho con tìm thấy Ngài và đã
làm cho con hy vọng tìm thấy Ngài
hơn nữa.**

Thánh Augustinô
Thiên Chúa Ba Ngôi (XV, 28, 51)

Thánh Augustinô, người tìm kiếm Thiên Chúa không mệt mỏi.

Tập sách nhỏ này muốn chia sẻ với bạn một kho báu, đó là kho báu của một con người không ngừng tìm kiếm Thiên Chúa. Thánh Augustinô thực sự là một trong những vị thánh lớn của Tây Phương. Đệ tử của Người rất đông, trải khắp thế giới này. Nhiều gia đình tu sĩ, nhất là gia đình dòng Đức Mẹ Lên Trời đi theo đường hướng của Người. Nhiều giáo dân dần thân cũng theo gương Người. Hậu duệ này không phải là không xứng đáng.

Sinh thời, dân thành Hippone và Carthage đã chen nhau để nghe Augustinô giảng dạy. Hôm nay cũng vậy, việc tìm kiếm Thiên Chúa của Augustinô trùng gặp những mong muốn thâm sâu của người hiện đại. Nó hướng mỗi người trên cùng một con đường để sống trong sự thật. Augustinô dần dần khám phá Giáo hội, điều này giúp chúng ta vượt thắng những lưỡng lự của mình, vượt lên trên những chia rẽ tôn giáo, cho phép chúng ta chia sẻ mong muốn hiệp nhất. Cuối cùng, vì là một mục tử, thánh Augustinô chứng tỏ trước hết là khuôn mẫu tuyệt vời và rất cụ thể của đức ái. Tình yêu Thiên Chúa không thể thực hiện ngoài tình yêu tha nhân.

Vào thế kỷ IV, thánh Augustinô đã để lòng bao dung của Thiên Chúa chiếm trọn một cách ngoạn mục. Sự đổi hướng, việc hoán cải của Người sẽ là điểm khởi đầu của một cuộc phiêu lưu tâm linh mới lạ, vô tiền khoáng hậu. Người sẽ sống hành trình tâm linh này với các bạn bè, với những người thân yêu và với các đệ tử của mình. Thiên Chúa sẽ đặt trên bước đường của Người những vị hướng dẫn chắc chắn và quyết định : thánh Ambroise hay Simplicien, và hơn tất cả, Monique mẹ Augustinô. Người cũng luôn quan tâm trở về những nguồn tốt nhất, đặc biệt là thánh sử Gioan và tông đồ Phaolô. Ước gì hành trình ngoại thường này mặc khải cho mỗi người biết rằng Thiên Chúa yêu thương họ dường bao !

Cha Jean-François Petit, tu sĩ dòng Đức Mẹ Lên Trời

**« Ngài đã tạo dựng chúng con cho
Ngài, lạy Chúa và tâm hồn chúng con
thôn thức đến khi nào cư ngụ trong
Ngài mới thôi ! »**

Tự thuật I, 1, 1

Tác động của ân sủng nơi một con người

Cách tốt nhất để khám phá Augustinô sẽ là nghe chính Người nói. Lắng nghe câu chuyện đời Người sẽ có giá trị hơn tất cả mọi lời dẫn nhập uyên thâm về Augustinô. « Tiến sĩ về ân sủng », « Thầy dạy tâm linh », « Chứng nhân đức ái », « Thiên tài đức tin »... rất nhiều danh hiệu chúng ta đã gán cho Người rồi ! Như chỉ mượn của người giàu, chúng ta cũng đã gán cho Người nhiều điều nhạy cảm : kết án những trẻ em chết không đón nhận phép rửa, vấn đề tiền định, tội nguyên tổ... mà nói đúng ra, Người không phải là tác giả. Chấn chấn, sống trong một thời kỳ sôi sục bởi những vấn đề tôn giáo, Augustinô đã không thể tránh khỏi tất cả những cuộc tranh luận, những trận bút chiến đượ. Vậy, làm sao xây dựng chân dung của Người ? Thật ra, tất cả những cuốn sách của thánh nhân cung cấp cho chúng ta những chi tiết tiểu sử của Người. Đôi khi những chi tiết này được sắp xếp rất có trật tự. Nhiều lúc, chúng còn thiếu sự cân đối. Số lượng lớn các thư từ và rất nhiều bài giảng của Người cung cấp cho chúng ta những thông tin quý giá. Nhưng, nhất là cuốn *Tự Thuật* - Augustinô luôn cảm động mỗi khi đọc lại – mà chúng ta cần phải theo sát để phác họa chân dung của Người.

Thông thường, chúng ta phân biệt ba giai đoạn trong cuộc đời Augustinô : cho đến lúc hoán cải năm 386, đời sống cộng đoàn cho đến khi chịu chức linh mục năm 391, đời sống của « vị mục tử tâm hồn » cho đến lúc chết năm 430. Vậy, chúng ta hãy vào khám phá hành trình lạ thường này. Nó chỉ nhằm một mục đích duy nhất là thúc đẩy lời tán tụng nơi mỗi chúng ta.

Những ngày quan trọng trong cuộc đời thánh Augustinô

Tuổi trẻ xáo động của một sinh viên tài năng

- Năm 354 : Ngày 13 tháng 11, Augustinus Aurelius (Augustinô) được sinh ra ở Thagaste.
- Năm 365-369 : Sau khi theo học ở Thagaste, Augustinô tiếp tục công việc học tập của mình ở Madaure.
- 370-372 : Sinh viên ở Carthage, Augustinô sống không hôn thú với một phụ nữ và có một con trai, tên Adéodat.
Đọc cuốn *Hortensius* của Cicéron. Kinh nghiệm khô khan khi tiếp xúc với Kinh Thánh.

Việc tìm kiếm tâm linh bất thành của một giáo sư nhiều tham vọng

- Năm 373 : giáo sư ở Thagaste, Augustinô gia nhập giáo phái Manichéisme.
- Năm 374-383 : giáo sư ở Carthage. Cuộc gặp gỡ với giám mục Faustus, thuộc giáo phái Manichéisme làm Augustinô thất vọng.
- Năm 383-384 : dạy học ở Rôma và ở Milan. Bắt đầu liên lạc với giám mục Ambroise. Augustinô nghe Ngài giảng dạy.
- Năm 385 : trả người phụ nữ sống chung không hôn thú về quê (renvoi de sa concubine).

Cuộc hoán cải triệt để ở khu vườn Milan

- Năm 386 : đọc các sách của trường phái Platoniciens và các thư của thánh Phaolô. Tháng 8 : gặp cảnh trong vườn ở Milan. Tháng 11: tĩnh tâm ở Cassiciacum. Viết *Dialogues* và *Soliloques*.

- Năm 387 : Augustinô, Alypius và Adéodat chịu phép rửa trong đêp Phục sinh. Xuất thân ở Ostie. Monique tạ thế. Cư ngụ lần hai ở Rôma. Trở về Châu Phi.

- Năm 388-391 : Sống đời sống cộng đoàn ở Thagaste.

Được gọi làm giám mục thành Hippone

- Năm 391 : Được chịu chức linh mục ở Hippone. Thánh lập tu viện trong khu vườn.

- Năm 395 : giám mục phó thành Hippone

- Năm 396 : giám mục chính tòa Hippone

- Năm 397 : bắt đầu viết cuốn *Tự thuật*. Tham dự các công đồng ở Carthage.

- Năm 399 : đóng cửa các đền miếu dân ngoại.

- Năm 410 : thành Rome sụp đổ.

- Năm 411 : hội nghị (cuộc gặp gỡ) Carthage giữa các giám mục công giáo và giám mục Donatistes

- Năm 413 : bắt đầu viết cuốn *Kinh thành Thiên Chúa*.
Chống lại Pélage.

- Năm 416 : họp công đồng ở Milève chống lại giáo phái Pélagiens.

- Năm 426 : viết cuốn *Duyệt lại (Révisions)*.

- Năm 429 : quân Vandales tràn đến Châu Phi.

- Năm 430 : ngày 28 tháng 8, Augustinô tạ thế tại Hippone trong khi thành này đang bị quân Vandales vây hãm.

Một thời tuổi trẻ xáo động

Augustinô sinh ra ở Thagaste ngày 13 tháng 11 năm 354 (nay là Souk Arhas ở Algérie). Châu Phi là một trong những « vựa lúa mì » của Đế quốc Roma. Augustinô xuất thân từ một gia đình điền chủ nghèo. Patrice, cha của Augustinô, chưa chịu Bí tích Rửa tội trong khi đó mẹ là Monique đã là kitô hữu. Thời còn nhỏ, Augustinô đã đón nhận những nghi thức ban đầu của người dự tòng và sống hạnh phúc với các anh chị. Năm 365, Augustinô đến học ở Madaure, rồi tiếp tục ở Carthage nhờ sự trợ giúp của mạnh thường quân giàu có tên là Romanianus. Augustinô bị lôi cuốn bởi ca kịch và các cuộc biểu diễn, « thích yêu thương » (aime aimer), thích một cuộc sống sôi động ! Khoảng 18 tuổi, Augustinô có một con trai, đặt tên là Adéodat, nghĩa là « Thiên Chúa ban cho ».

Là sinh viên thông minh, có óc quan sát nhạy bén, Augustinô trở thành giáo sư lần đầu vào năm 374 ở Thagaste, rồi năm 376 ở Carthage. Trình độ văn hóa của Augustinô là trình độ của những người trí thức Cổ đại : biết sáng tác và trích dẫn những tác giả lừng danh. Năm 372, khi còn là sinh viên ở Carthage, Augustinô đã đọc cuốn *Hortensius* của Cicéron. Việc tiếp cận cuốn sách này mang tính quyết định đối với Augustinô. Nhưng làm sao có thể dung hòa việc tìm kiếm sự khôn ngoan và những đam mê của một người trẻ nơi Augustinô ? Lúc đó, Augustinô lao vào (se prolonger) đọc Kinh Thánh nhưng cách hành văn của Kinh Thánh làm cho Augustinô chán ghét. Augustinô bèn quay sang giáo phái Manichéens. Vị sáng lập giáo phái này là Mani (216-277) rao giảng một tôn giáo phổ quát, mang tính truyền giáo cao và khá phức tạp. Nền tảng của giáo phái này rất đơn giản : Sự Lành và Sự Dữ chống đối nhau không ngừng. Triều đại Ánh Sáng chống lại Triều đại Bóng Tối. Những người Manichéens nhìn nhận toàn bộ Tân Ước nhưng lại chối từ Cựu Ước khi loại bỏ tất cả những gì họ cho là đối lập với lý trí. Augustinô không cảm thấy hoàn toàn thỏa mãn nhưng vẫn gia nhập giáo phái Manichéisme này.

Một cuộc tìm kiếm tâm linh lâu dài không mang lại kết quả

Augustinô ở lại trong giáo phái manichéisme này chín năm trời với tư cách là người dự thánh. Augustinô đã tạo ra nơi đây những mối quan hệ vững chắc và lâu dài, cho phép Người tìm kiếm một nghề nghiệp ổn định. Mùa hè năm 383, vì chán ngán những sinh viên quá nghịch ngợm – « những kẻ gây xáo trộn », Augustinô rời Carthage đến Rôma. Mẹ Người, bà Monique chống đối kịch liệt quyết định này nhưng cuối cùng đành phải đi theo Augustinô.

Là người tham vọng, Augustinô kiếm được một công việc quan trọng ở Milan : giáo sư hùng biện trong cung điện hoàng đế và chịu trách nhiệm soạn thảo những bài diễn văn chính thức. Vì phải tháp tùng mẹ mình và sau đó vì bị lỗi cuốn thực sự bởi tài hùng biện trước đám đông quần chúng, Augustinô đã đến nghe giám mục Ambroise giảng dạy. Ambroise đã tìm ra giải pháp cho những khó khăn cá nhân của Augustinô cho dù Ambroise không thực sự nhắm đến việc này : chúng ta có thể đọc Cựu Ước khi gán cho nó một ý nghĩa tâm linh. Nhờ đọc sách của trường phái Platoniciens, Augustinô không còn quan niệm Thiên Chúa là một hữu thể hoàn toàn vật chất nữa. Một con đường nội tâm tự mở ra cho Augustinô. Sự hiểu biết Thiên Chúa không chỉ là hoạt động của trí thông minh nhưng còn là công việc của con tim. Vào thời đó, Augustinô không còn thực sự là người manichéen nữa nhưng cũng chưa hoàn toàn là người kitô hữu. Lúc đó, linh mục Simplicien đã yêu cầu Augustinô đọc Lời tựa trong tin mừng theo thánh Gioan : Ngôi Lời đã làm người. Chúa Kitô vừa là Ngôi (Verbe) và là Lời nhập thể. Nhờ đó, những lý lẽ cuối cùng chống lại ngôi vị Chúa Kitô đã rơi xuống. Quả là có rất nhiều khám phá trong một thời gian ngắn nhưng Augustinô còn phải bước thêm một bước nữa trên con đường hoán cải : làm cho cuộc sống của mình phù hợp với Chân Lý vừa mới khám phá ra.

« Con đã yêu mến Ngài quá muộn, ôi Đấng tốt đẹp rất cổ kính và rất tân kỳ !

Con đã yêu mến Ngài quá muộn !

Này, Ngài vốn ở trong con, mà con lại ở ngoài con và vì thế con tìm Ngài ở bên ngoài ; là kẻ xấu xa, con đã lăn xả vào những vật xinh đẹp Ngài đã tạo dựng nên. Ngài đã ở với con mà con lại không ở với Ngài. Chính những vật, nếu không hiện hữu trong Ngài thì không bao giờ hiện hữu, đã cầm giữ con xa Ngài.

Ngài đã kêu gọi, đã gào thét, đã thắng sự điếc lác của con. Ngài đã soi sáng, đã chiếu rọi, đã xua đuổi sự mù lòa của con. Ngài đã tỏa mùi thơm của Ngài ra và con đã được hít lấy và đắm ra say mê Ngài. Con đã được nắm Ngài, và đắm ra đói khát Ngài ; Ngài đã đụng tới con và con ước ao sự bình an của Ngài ».

Tự thuật X, 27, 38

Một cuộc hoán cải triệt để

Sau khi đọc thư của thánh Phaolô và các sách tin mừng, Augustinô chỉ trích mạnh mẽ hơn trường phái Platoniciens. Việc tìm kiếm tâm linh theo sự chỉ dẫn của họ có nguy cơ làm cho « khoa học thêm kهنه kiệu ». Những cuốn sách của trường phái này không mạc khải điều chính yếu : sự khiêm hạ (humilité) của Chúa Kitô là điều cần thiết phải có để đón nhận mạc khải Thiên Chúa (*Tư Thuật* VIII, 9). Chúa Kitô nhập thể là con đường duy nhất để tái tạo (reconfigurer) lòng người bị tội lỗi làm cho biến chất. Vì vậy, việc suy niệm về Chúa Kitô là điều cần thiết để hướng mình về điều thiện hảo.

Chính sự hoán cải trở về với Chúa Kitô đã được thực hiện vào tháng 8 năm 386 trong cảnh nổi tiếng của khu vườn Milan. Lúc đó, Augustinô đang bị giằng co giữa nhiều vấn đề nan giải, mà theo thánh nhân không thể giải quyết được. Chính trong lúc đó, Augustinô đã nghe một tiếng nói : « hãy cầm lấy, đọc đi ! hãy cầm lấy, đọc đi ! ». Cầm lấy các thư của thánh Phaolô, Augustinô mở ngẫu nhiên và đọc lời được mời gọi « hãy mặc lấy Chúa Kitô » (Rm 13, 13-14). Ngay tức khắc, dòng nước mắt đã làm cho Augustinô mệt mỏi ngừng chảy. Những ánh sáng của sự nghi ngờ nhạt dần. Và Augustinô cũng nghe lời mời gọi hãy đón nhận « người yếu đuối trong đức tin », Alypius, bạn thân của Augustinô, người có mặt ngay lúc đó. Monique có thể nhảy mừng vui sướng vì cuối cùng người con trai của bà đã tìm thấy bình an trong đức tin. Cũng cần phải nhắc lại rằng trước khi xảy ra cảnh trong vườn Milan, câu chuyện hoán cải của Marius Victorinus, nhà hùng biện và là dịch giả nổi tiếng những tác phẩm của Plotin và Aristote, đã gây ấn tượng mạnh nơi Augustinô. Một công chức châu phi, tên là Ponticianus, cũng đã kể cho Augustinô làm sao hai trong số những người bạn đường của ông đã thay đổi hoàn toàn định hướng khi đọc cuốn *Cuộc đời Antoine*, nói về vị ẩn tu nổi tiếng trong sa mạc. Tất cả những câu chuyện trên đã giúp Augustinô bước một bước quyết định về phía trước. Nhưng Augustinô còn

do dự, rời bỏ những mối liên hệ xác thịt, « những người bạn lâu năm của mình » không phải là điều dễ dàng. Từ nay, điều này đã được thực hiện : Augustinô sẽ là một con người tự do, hoàn toàn sẵn sàng cho Thiên Chúa.

Tiến về Bí tích Rửa tội

Lần này, Augustinô không còn mắc cỡ nữa khi theo Chúa Kitô. Augustinô quyết định rời người bạn gái sống chung không hôn thú. Lý lý do bị đau ngực, Augustinô xin từ chức hùng biện, một công việc chính thức của mình. Augustinô hoàn toàn từ bỏ những tham vọng rất con người. « Hội chợ buôn chữ » (foire du bavardage) sẽ không níu kéo Augustinô được nữa.

Lúc đó, Augustinô, mẹ Người và các bạn bè quyết định ở ẩn một thời gian. Năm học đã kết thúc. Họ có thời gian cho những « giải trí thánh thiện ». Làm như thế, họ đã nói lại truyền thống cổ xưa là cùng nhau tìm kiếm sự khôn ngoan. Để thực hiện điều này, một người bạn đại gia đã cho họ mượn ngôi nhà biệt thự của anh ta ở nông thôn thuộc vùng Cassiciacum, phía nam hồ Côme. Nơi đây, họ thảo luận về nhiều đề tài triết học. Họ giành thời gian để suy niệm và cầu nguyện. Ưu tiên trước hết, họ cùng nhau đọc Sách Thánh để chuẩn bị đón nhận Bí tích Rửa tội.

Tháng 3 năm 387, Augustinô và bạn bè trở về Milan. Họ đăng ký vào sổ những người dự bị chịu phép Rửa tội. Giáo lý của Ambroise củng cố đức tin của họ. Họ đón nhận Kinh Tin Kính từ tay Ambroise, học thuộc lòng và tuyên xưng trước mặt Người.

Cuối cùng, ngày hằng mong đợi đã đến. Sau khi đã ăn chay và cầu nguyện, trong đêm Phục sinh, đêm 24 rạng ngày 25 tháng 4 năm 387, Augustinô, con trai Adéodat và người bạn thân Alypius từ từ tiến vào nhà thờ chính tòa Milan. Họ được chìm trong giếng nước rửa tội để tẩy sạch mọi vết nhơ tội lỗi. Đức giám mục Ambroise đã rửa chân cho họ. Được củng cố

bởi dầu thánh và mặc lấy tấm áo trắng, họ có thể rước lễ lần đầu. Augustinô đã tóm tắt sơ lược biến cố đó như sau : « chúng tôi được rửa tội và mỗi bận tâm về cuộc sống quá khứ đã bị chôn vùi » (*Tự Thuật IX*, 6)

Tìm kiếm một « trò giải trí thánh thiện »

Mùa thu năm 388, Augustinô và bạn bè quay trở về Châu Phi. Ngay lúc lên tàu ở Ostie, bà Monique và Augustinô đã sống những giây phút tuyệt vời trong sự kết hợp thiêng liêng với Thiên Chúa. « Khi chúng tôi nói về Sự Khôn Ngoan và ước muốn, tâm hồn chúng tôi đã rạng rỡ » (*Tự Thuật IX*, 10). Bất hạnh thay, một ít lâu sau thời gian xuất thân này, Monique đã bị bệnh và mất. Ở Thagaste, Augustinô và bạn bè theo đuổi một đời sống « tôi tớ Thiên Chúa » ngay trong ngôi nhà cha mẹ để lại. Ở đây, mọi sự đều được chia sẻ. Ăn chay, cầu nguyện và những công việc bác ái giúp củng cố cộng đoàn. Rất nhanh, Augustinô chứng tỏ là người có tài tổ chức. Bằng lời nói và những bài viết của mình, Augustinô khích lệ những người xung quanh cùng nhau tìm kiếm Thiên Chúa. Bạn bè mới kéo đến ngày càng đông. Vào tháng giêng năm 391, Augustinô đến Hippone, cách Thagaste ba ngày đi bộ, tìm gặp một người bạn thân để mời anh ta đến sống với mình. Hippone là thành phố thứ hai của Châu Phi, một hải cảng quan trọng. Giám mục của thành này, Valère, cảm thấy đã già yếu. Các tín hữu nhận ra Augustinô trong một buổi cử hành phụng vụ, đã đề nghị cho Augustinô được làm linh mục ngay. « Tôi bị tóm lấy, làm linh mục và cuối cùng điều này dẫn tôi đến chức giám mục ». Augustinô sẽ ở lại Hippone 35 năm.

Augustinô xin một thời gian tu luyện để chuẩn bị cho nhiệm vụ mới. Valère cho phép Augustinô và bạn bè đến sinh hoạt trong một ngôi nhà ở cuối vườn, gần nhà thờ. Điều này cho phép họ không phải từ bỏ hoàn toàn cuộc sống thanh bần và chia sẻ. Nhưng, với sự giải trí thánh thiện này-*l'otium*, từ nay, cần phải thêm *le negotium* (công việc). Đây là sự khởi đầu

một hoạt động mục vụ sống động : rao giảng, dạy giáo lý, thăm viếng, thư từ... Augustinô sẽ không nghỉ ngơi nữa.

Một hoạt động mục vụ kiên quyết

Giá trị của Augustinô rất nhanh được nhìn nhận. Valère đặt Augustinô làm giám mục phó năm 395. Một năm sau, khi giám mục Valère từ trần, Augustinô trở thành giám mục chính tòa. Trách nhiệm rất nặng nề. Bạn bè cũ của Augustinô ở tu viện như Alypius cũng trở thành giám mục và đề nghị Augustinô giúp đỡ. Quả thật, lúc đó Hội thánh bị ảnh hưởng bởi ly giáo donatiste. Họ tự coi mình là những người « trong sạch », những người nghiêm ngặt trong phong tục tập quán và là những người truyền đạt trung thực Truyền thống. Năm 411, họ bị kết án hoàn toàn bởi công đồng Carthage và bị đặt ra ngoài vòng pháp luật. Augustinô không ngừng kêu gọi hợp nhất Giáo hội và hòa giải. Ngài đã mở cửa, đón nhận một giáo sỹ ly khai. Bất hạnh thay, cách thức làm việc của Ngài đã không thành công. Trong cùng thời gian đó, một đan sỹ người Irlandais, tên là Pélage cũng đã gây ra xáo trộn. Pélage bảo rằng con người luôn luôn tự do, có khả năng chọn lựa điều thiện và chu toàn mọi giới răn Thiên Chúa. Đối với Augustinô, tự do con người tự sức mình hoàn toàn bất lực để đạt tới sự hoàn thiện. Ân sủng rất cần thiết. Chúng ta không thể tự mình vượt thắng tội lỗi (faire impasse sur les péchés). Con người phải khiêm nhường chấp nhận đức tin vào Giê-su Kitô Chúa Cứu Thế.

Augustinô không chiến thắng dễ dàng trong cuộc tranh luận này. Pélage cuối cùng bị kết án nhưng cuộc tranh luận lại nổ ra với Julien d'Eclane. Còn trẻ tuổi và tràn đầy sinh lực, Julien đã đặt giám mục Hippone, một giám mục già nua tuổi tác trước một số mâu thuẫn trong các bài viết của mình. Ngày 24 tháng 11 năm 411, thành Rôma bị thất thủ trước quân nổi loạn Alaric. Thành phố bị tàn phá. Làn sóng chạy loạn lan sang cả Châu Phi. Lương dân kết án Thiên Chúa của người kitô hữu đã

không bảo vệ họ. Augustinô mời gọi họ phân biệt rạch ròi giữa kinh thành Thiên Chúa, được xây dựng trên Chúa Kitô không bao giờ suy tàn và kinh thành con người, một kinh thành sẽ tiêu vong như tất cả mọi nền văn minh. Cuộc sống vĩnh cửu phải được xây dựng từ giây phút hiện tại.

« Giám mục vì anh chị em, Kitô hữu với anh chị em ! »

Augustinô sức tàn lực kiệt, mất ngày 28 tháng 8 năm 430. Quá nghèo để có thể lập di chúc vì Augustinô đã cho tất cả : từ thời gian, sức lực, lòng tốt cho đến kiến thức của Người. Đối với Augustinô, cuộc sống người Kitô hữu trước hết phải là một cuộc sống chia sẻ những gì Thiên Chúa ban tặng. Tất cả được mời gọi vào bàn tiệc của Chúa Cha để được nuôi sống bằng bánh và Lời Người. Lời này, Augustinô đã biết cẩn thận lắng nghe. Người đã chuyên cần nghiên cứu và giải thích cẩn thận trong các bài giảng cũng như sách vở của mình. Tất cả mọi bài viết của Augustinô tìm cách trả lời những ưu tư mục vụ để giúp tăng trưởng tình yêu Chúa Kitô nơi cử tọa của Người.

« Giám mục vì anh chị em, Kitô hữu với anh chị em ! » Augustinô thường nói như thế. Trước hết, Augustinô đã sống một đời sống cầu nguyện liên li, không ngừng đào sâu Kinh thánh. Kinh nguyện trong cộng đoàn giúp Người thêm mạnh mẽ. Sự ân cần của Ngài đối với mọi người luôn là một huyền thoại : những người dự tòng chuẩn bị bí tích rửa tội, những người bị mất phương hướng luân lý viết thư xin Người chỉ giáo, những giáo lý viên chán nản, những linh mục mất định hướng thần học...

Đối với Augustinô, người Kitô hữu phải kết hợp thành một thân thể duy nhất với Chúa Kitô. Và lại, cuộc sống Kitô hữu là gì, nếu không phải là mặc lấy Chúa Kitô, tái sinh trong Thiên Chúa và trong sự thăng tiến tâm linh cho đến lúc gặp gỡ Thiên Chúa mặt đối mặt ?

Augustinô đã học cách nhớ đến sự hiện diện của Thiên Chúa bên cạnh Người. Chúng ta cũng có thể nhận ra Thiên Chúa qua cuộc đời dâng hiến cách quảng đại lạ thường. Như bề trên thượng cấp của các dòng trong đại gia đình sống linh đạo thánh Augustinô đã từng đề nghị nhân dịp kỷ niệm bách niên lần thứ XVI, lễ thánh Augustinô hoá cái có thể là ngày lễ cho tất cả mọi người. Khi chúng ta kể về cuộc đời của Augustinô thì thánh lễ đã bắt đầu lan rộng rồi !

Một vài tác phẩm của thánh Augustinô

Augustinô là tác giả của một công trình đồ sộ. Cuốn *Duyệt lại (Révisions)* cho phép định vị khá rõ công việc soạn thảo những tác phẩm chính của Người.

- năm 383 : Khảo luận về Cái đẹp và về cái phù hợp (bị thất lạc)

- năm 386 : Những cuộc đối thoại ở Casiciacum ; Những mẫu độc thoại

- năm 378-388 : Linh hồn bất tử ; Những phong tục của Giáo hội công giáo ; Những phong tục của người Manichéens ; Tự do lương tâm (libre arbitre)

- năm 391 : Sách Sáng thế chống lại nhóm Manichéens ; Âm nhạc ; Thầy dạy ; Tôn giáo thật ; Ích lợi của sự tin

- năm 393 : Các bài giảng về đức tin và về Kinh Tin Kính (giảng trong dịp công đồng Hippone)

- năm 394 : Thánh Vịnh chống lại giáo phái donatiste

- năm 397 : Về giáo lý kitô giáo ; Tự thuật

- năm 408 : Về giáo lý cho người bắt đầu ; Về Thiên Chúa Ba Ngôi

- năm 410 : Về công việc của các đan tu ; Về ích lợi của hôn nhân ; Về đức khiết tịnh

- năm 411 : Về tinh thần và ngữ nghĩa ; Về đức tin và việc làm

- năm 413 : Kinh thành Thiên Chúa (bắt đầu)

- năm 416 : Về « Những hoạt động » của Pélage

- năm 417 : Về bản tính và ân sủng

- năm 426 : Chống lại hai bức thư của những người pélagiens ; Chống lại Julien

- năm 427 : *Duyệt lại (Révisions)*.

Ngoài những cuốn sách trên, còn phải kể thêm những lá thư nữa. Và lại, Augustinô là tác giả của các bài diễn thuyết, của rất nhiều bài giảng nhất là *Những bài giảng về Tin mừng theo thánh Gioan* và một cuốn giải thích trọn vẹn 150 thánh vịnh.

« Cuộc sống của con không còn thuộc về cá nhân con nữa nhưng thuộc về tất cả anh em của con như cuộc sống của họ thuộc về con, hay nói đúng hơn, cuộc sống của họ với cuộc sống của con không chỉ làm nên một cuộc sống đa dạng nhưng là một cuộc sống duy nhất : cuộc sống của Chúa Kitô »

Thư 243, 4

« Điều phân biệt những hành vi con người, đó là bác ái, bác ái nằm ở cội nguồn. Nhiều thứ có thể mang dáng dấp điều thiện nhưng không đến từ cội nguồn bác ái. Những bụi gai cũng có những bông hoa : có những hành vi tỏ ra rất cứng rắn, độc ác nhưng được thúc đẩy bởi bác ái vì nó nhắm vào việc sửa dạy. Như vậy, câu châm ngôn ngắn gọn này được ban cho con, một lần thay cho tất cả :

HÃY YÊU THƯƠNG VÀ LÀM NHỮNG GIỎI CON MUỐN !

Nếu con im lặng, hãy im lặng vì tình yêu, nếu con sửa dạy, hãy sửa dạy vì tình yêu, nếu con tha thứ, hãy tha thứ vì tình yêu, từ sâu thẳm lòng con, hãy mặc lấy nguồn cội tình yêu. Từ cội nguồn này, chỉ có thể xuất phát điều tốt mà thôi ».

Chú giải thư thứ nhất của thánh Gioan 7, 8

Những điểm chính yếu trong linh đạo thánh Augustinô

Thánh Augustinô có thể trở thành một người bạn, một người hướng dẫn, một mẫu gương cho chúng ta được không ? Chắc chắn cuộc đời của Người có thể quyến rũ chúng ta. Nhưng, còn hơn thế nữa, trong suốt nhiều thế kỷ, Phương Tây đã chịu ảnh hưởng của Người về mặt chính trị cũng như tôn giáo. Và, nếu có một lĩnh vực mạnh nhất thì đó lại là linh đạo của Người.

Không chỉ Augustinô là người sáng tạo ra một cách sống nhưng còn là nguồn xuất phát một linh đạo rất phong phú. Như Cha Gouvel Madec, tu sĩ dòng Đức Mẹ Lên Trời và là chuyên viên nổi tiếng về thánh Augustinô từng nói : con đường này đã nuôi dưỡng hàng lớp người kitô hữu qua mọi thời đại. Chính từ

cuộc hoán cải của Người mà con đường tâm linh này đã có hai hướng chủ yếu: đào sâu đời sống nội linh (intériorité spirituelle) và đào sâu ý nghĩa đời sống cộng đoàn. Quả thật, Cha Marcel Neusch, một người rất am tường về thánh Augustinô nhắc lại rằng Augustinô không có ý định hệ thống hóa linh đạo của Người. Chỉ sau này và khi so sánh với các linh đạo khác, người ta mới có thể phân định hai trục chính này. Thánh Augustinô luôn đề cập đến hai vấn đề này theo sự cảm nhận của mình về cuộc sống nhân thế và sự khám phá Thiên Chúa.

Như vậy, sẽ không vô ích nếu chúng ta dừng lại để nhìn xem làm sao sự khao khát Thiên Chúa nảy sinh nơi Augustinô. Sự khao khát này tiếp tục làm cho giáo dân, tu sĩ, những người có gia đình và những kẻ độc thân thỏa thích. Tất cả muốn sống gần nguồn nước và kêu lên: chúng ta hãy yêu thương nhau, hãy nung nấu cùng một niềm khao khát và chúng ta cùng chạy đến nguồn nước » (In Ps. 41)

Nội tâm, con đường sự sống tâm linh

« Trở về với tâm hồn con và từ đó, hãy đến cùng Thiên Chúa. Con đường sẽ ngăn lại nếu con bắt đầu bằng việc trở về với tâm hồn con..... đừng để cho những sự việc xảy ra bên ngoài con làm con lo lắng và làm con lạc lối » (Bài giảng 311, 13). Mọi hoạt động tìm kiếm Thiên Chúa hình như được tóm gọn trong những hàng này. Trong một thế giới bị ảnh hưởng bởi nhiều xáo trộn và nhiều tiếng ồn điếc tai, con đường thánh Augustinô vạch ra bắt đầu bằng việc mời gọi sự tĩnh lặng nội tâm. Không phải là một sự im lặng trốn tránh hay đầy sự lo âu, nhưng là một sự tĩnh lặng tròn đầy và hiện diện, nhạy cảm với làn gió huu huu, với làn gió tinh tế lướt qua cuộc sống chúng ta.

Thông thường, chúng ta tự hỏi như thánh Augustinô: « tìm thấy Thiên Chúa ở đâu? ». Chúng ta tìm kiếm Thiên Chúa bên ngoài trong khi phải đào sâu bên trong. Những bước

đầu tiên này có thể sẽ rất khó khăn đối với chúng ta. Như người thanh niên đầy tham vọng của miền Carthage, chúng ta sống chạy trốn từ nơi này qua nơi khác, lợi dụng người khác và không chú ý tới chính chúng ta. Cuộc sống thực sự không nằm ở chỗ thụ hưởng nhiều của cải hay có nhiều người ngưỡng mộ. Có một tiếng nói nội tâm vang lên « con đừng nằm ở bề mặt ; hãy đi xuống lòng con, hãy xuyên tận bên trong lòng con. Hãy lục soát cẩn thận tâm hồn con (Bài giảng 53, 15). Sự chờ mong có thể sẽ dài đó. Ngay cả nó có thể kéo dài điều chính yếu của cuộc sống. Sự khôn ngoan không để cho tự tìm thấy dễ dàng đâu.

Augustinô đã phải một mình tự học hỏi lắng nghe. Vì thế, lời mời gọi hãy hướng về Thiên Chúa đã có thể cất lên : « hãy yêu thích những kho tàng tâm linh và con sẽ được tràn đầy. Con sẽ dễ dàng khám phá nguồn suối nếu con mở lòng con ra. Đừng sợ đi ở vào chỗ hẹp : kho tàng của con, chính là Thiên Chúa và ngay khi Người đi vào trong một tâm hồn, Người sẽ làm cho nó tràn đầy niềm vui » (Bài giảng 177, 3).

Bên trong, ánh sáng không thay đổi

Từ nay, xác quyết mạnh mẽ hướng về Thiên Chúa, chúng ta sẵn sàng hơn cho Người. Như thế, ánh sáng nội tâm có thể chiếu soi chúng ta hoàn toàn “tôi sẽ vào và tôi sống với con mắt tâm hồn, dù thế nào đi nữa, bên trên con mắt tâm hồn này, ánh sáng không bao giờ thay đổi... Nó không nằm trên sự thông minh của tôi như dầu trên nước, cũng không như bầu trời trên quả đất; nhưng nó đã ở bên trên bởi vì chính nó đã làm ra tôi và tôi ở dưới bởi vì tôi được ánh sáng sản sinh ra” (Tự Thuật VII, X, 16).

Sự hiểu biết vị trí chúng ta trong vụ trù được xác thực trong cách nhìn nhận chính yếu này. Không phải thiên thần cũng không phải quỷ dữ, con người phải khiêm nhường chấp nhận điều kiện của mình để nắm bắt nguồn gốc ánh sáng đích

thực là chính Thiên Chúa. Nhận thức thế giới và chính chúng ta trong ánh sáng của Đấng đã dựng nên chúng ta, đó là điểm bắt buộc trong con đường tâm linh theo thánh Augustinô. Trở về với chính mình chỉ có ý nghĩa trong sự hoạt động vượt lên về với Thiên Chúa. Lúc đó, con người tự khám phá ra Thiên Chúa, nghĩa là được chiếu soi bởi ánh sáng của Người. “Vậy, ở đâu con đã tìm thấy Ngài để hiểu biết Ngài, nếu không phải trong Ngài, bên trên của con” (Tự Thuật III, 4, 10). Câu la tinh chính xác là “*interior intimo meo et superior summo meo*” được Cha Gouvel Madec dịch rằng “Ngài ở sâu hơn nơi sâu thẳm nhất của con và cao hơn nơi cao nhất của con”.

Một khi lòng mong ước thâm sâu được xác định, cuộc sống chúng ta đã không phải mang dấu ấn bằng việc tìm kiếm ánh sáng nội tâm sao ?

“Một lòng một trí hướng về Thiên Chúa”

Ở Cassiciacum, Augustinô cùng với bạn bè của mình đã làm thành một cộng đoàn sống động. Người ta hỏi Người tại sao lại làm như thế ? “Để cùng một lòng, chúng tôi hướng về tâm hồn và về Thiên Chúa”. Augustinô đã trả lời như thế trong cuốn *Những mẫu độc thoại* (I, 12, 20). Lý tưởng đời sống cộng đoàn tập trung quanh việc tìm kiếm sự khôn ngoan đã có trước kitô giáo rồi. Nhưng Augustinô không thể dung dung với cách sống của các Tông đồ. “Các tín hữu thời bấy giờ đông đảo, mà chỉ có một lòng một ý. Không một ai coi bất cứ cái gì mình có là của riêng, nhưng đối với họ, mọi sự đều là của chung” (Cv 4, 32).

Điều kiện chính yếu để trở thành môn đệ Chúa Kitô thực sự, đó là từ chối sở hữu của cải cá nhân. Về điểm này, thánh Augustinô sẽ luôn đòi hỏi gắt gao. Người ta kể rằng Augustinô chỉ còn quần áo khi thành lập tu viện ở Hippone. Người đã bán tất cả những thứ còn lại để giúp đỡ những người nghèo khó nhất. Người luôn tiếc rằng Giáo hội không thể làm tốt hơn.

Tại sao lại nhân mạnh như thế ? Đối với thánh Augustinô, để của cải làm của chung là điều kiện cho sự tiến bộ tâm linh : “các con biết rằng các con sẽ có những tiến bộ tâm linh chừng nào các con quan tâm đến của chung hơn những lợi ích cá nhân của mình” (Thư 355, 2). Trong thực tế, chỉ một điều duy nhất chung : Chính Thiên Chúa. Từ bỏ của cải cá nhân trong đời sống cộng đoàn trước hết là lời mời gọi sống một tình yêu thực sự, quảng đại. Người cũng duy trì lý tưởng hài hòa, rất cần thiết cho đời sống cộng đoàn.

“Mỗi người tùy theo nhu cầu của mình”

Như vậy, để sống tốt đời sống cộng đoàn cần phải tìm kiếm sự hài hòa giữa mỗi người. Quả thật, “ngọt ngào tốt đẹp lắm thay, anh em được sống vui vầy bên nhau” như thánh vịnh 132 đã diễn tả. Nhưng, để nhất trí với nhau, việc quan tâm đến

mọi người sẽ phải tăng lên gấp đôi. Không cần phải thiết lập một dạng chủ nghĩa quân bình cào bằng mọi thứ hay nhường chỗ cho tính công bằng nhất thời. “Ước gì bề trên phân phát cho mỗi người trong các con lương thực và quần áo : không phải cùng một cách cho mỗi người bởi vì sức khỏe của các con không giống nhau nhưng mỗi người tùy theo nhu cầu của mình” (Thư 211, 5). Đây là điều thánh Augustinô đã nhắc lại cho các nữ tu khi họ bị giày vò bởi sự bất hòa trong cộng đoàn.

Mỗi người tùy theo nhu cầu của mình và bình an cho tất cả. Lòng bác ái rất cần thiết để thiết lập tình bạn thực sự. Bác ái tìm kiếm, khám phá và yêu mến sự hiện diện của Thiên Chúa nơi người khác. Bình an trở nên dễ dàng hơn. Mỗi người có trách nhiệm với sự hiệp thông huynh đệ. Sự chia sẻ trong sự thật là điều kiện để có sự hiệp thông huynh đệ. Đức vâng lời mang hình thái của sự phục tùng lẫn nhau trong sự lắng nghe ý muốn Thiên Chúa. Như vậy, quyền bính được thực thi như một sự phục vụ. Trong trường hợp này, chúng ta thực sự có thể mang “gánh nặng cho nhau” (Galat 6, 2) không quá khó khăn. Sự cam kết chung đòi hỏi sự nâng đỡ lẫn nhau. Điều này cho phép đổi mới tính năng động cá nhân nhất là trong giờ cầu nguyện cộng đoàn “nơi tiếng vọng lên những điều ẩn chứa trong lòng” (Thư 211, 7). Như vậy, theo thành ngữ của Jean Vanier, cộng đoàn trở thành cộng đoàn tha thứ và vui tươi.

“Được Chúa Kitô, nguồn mạch sự hiệp nhất của chúng ta mời gọi, chúng ta chọn sống chung theo tu luật và linh đạo của thánh Augustinô vì Nước Trời”

Luật Sống anh em tu sĩ
dòng Đức Mẹ Lên Trời, 6

Phục vụ Giáo hội

Theo thánh Augustinô, tự bản chất, cộng đoàn không phải là một mục đích theo đuổi. Nó chỉ có ý nghĩa khi tạo điều kiện dễ dàng cho việc tìm kiếm Thiên Chúa và cho đời sống tông đồ. Như vậy, cộng đoàn theo đặc sủng thánh Augustinô mang đặc tính (ơn gọi) giáo hội sâu sắc. Như Cha André Brombart, tu sĩ dòng Đức Mẹ Lên Trời, đã chỉ ra rằng ơn gọi này không nằm ngoài hay thêm vào cộng đoàn. Cho dù những “hoạt động tông đồ” của cộng đoàn thế nào đi nữa thì điều chính yếu là hình thành và làm sống động một “cơ cấu cộng đoàn” rộng lớn hơn (tissu communautaire). Chính vì thế, tính hòa hợp trong cộng đoàn là chứng tá tốt đẹp nhất để Tin Mừng tiên tri. “Nếu anh em có lòng yêu thương nhau, mọi người sẽ nhận biết anh em là môn đệ của Thầy” (Ga13, 35). Theo cá nhân mình, Augustinô thích sống một cuộc sống ẩn tu, dành trọn cho việc tìm kiếm Thiên Chúa. Nhưng Người đã không lẩn trốn trước nhu cầu Giáo hội : “giáo sỹ đã khấn hứa hai điều, họ đã chọn lựa sự thánh thiện và bậc giáo sỹ : sự thánh thiện cho đời sống nội tâm của mình; vì cho dân của Người mà Thiên Chúa đã lập bậc giáo sỹ...” (Thư 355, 6). Augustinô đã muốn chia sẻ tình yêu đối với Thiên Chúa và tình yêu đối với con người.

Chúng ta cũng vậy, hãy dừng lại để quan sát thế giới chúng ta. Hãy tách lúa tốt ra khỏi cỏ lùng. Sâu xa hơn nữa, chúng ta hãy khám phá Chúa Kitô trong thế giới này. “Hãy xem Chúa Giê-su, hãy xem Đấng là đầu của con và là mẫu gương cho đời con” (Bài giảng 296, 6). Khi chúng ta nâng đỡ nhau, đôi mắt hướng về trời, xếp hàng theo Chúa Kitô, chúng ta sẽ có nhiều may mắn làm cho mọi người nếm “thời gian của lòng khoan dung”. Để tham dự hoàn toàn vào cuộc sống tương lai, chúng ta hãy tập trung vào đời sống hiện tại. Chúng ta không có mong muốn nào khác là chia sẻ hạnh phúc được sống hòa giải giữa anh em với nhau. Chúng ta đã nhận ra nguồn mạch của tất cả cái đẹp rồi chứ ? Vậy thì chúng ta hãy chia sẻ nó với tất cả mọi người trong Giáo hội !

Cha Emmanuel d'Alzon, một người quen thuộc của thánh Augustinô

“Không cần phải mất nhiều thời gian để một độc giả không sành sỏi về các bài viết của Cha d'Alzon có thể cảm nhận ảnh hưởng của thánh Augustinô qua các trang sách. Rất thường ngòi bút của Cha d'Alzon chuyển tải hoàn toàn tự do những tư tưởng rút tĩa từ các sách của thánh Augustinô và cha cho phép mình trích dẫn nhiều câu la-tinh gần giống như kiểu trích dẫn kinh thánh mà không cần phải một kiểm chứng nào khác ngoài kiểm chứng của một sự hiểu biết chắc chắn về thánh Augustinô...”

Ngay từ thời còn trẻ, Emmanuel d'Alzon đã thích đọc các tác phẩm của Augustinô. Người luôn ưu tư mạnh mẽ làm sao hiểu biết trực tiếp các Thánh Giáo phụ mà giám mục thành Hippone ở Phương Tây là người đứng đầu không thể chối cãi được... Đáng sáng lập của chúng ta luôn mong muốn cho gia đình dòng Đức Mẹ Lên Trời của mình mang dấu ấn Augustinô ngay từ lúc khai sinh. Trong chiều hướng này, ngay từ bắt đầu nguồn gốc, đã không thiếu những bài viết có ý nghĩa, cũng không thiếu những sáng kiến trong suốt lịch sử dòng Đức Mẹ Lên Trời...

Đối với Cha d'Alzon, trở thành đáng sáng lập lúc 35 tuổi và là người đam mê chân lý và hiệp nhất, con đường Augustinô là con đường triệt để nhất bởi nó xác định trực chính cho cả cuộc đời, đó là trực bác ái. Nhưng, trước hết, con đường này tạo phương tiện để thực hiện và nhập thể niềm say mê Tình Yêu nhờ việc chọn lựa đời sống chung như Tu luật đã xác định. Nó hướng về tình yêu đối với Giáo hội bằng “sự ám ảnh” hoạt động tông đồ. Hoạt động này là sự tiếp nối và là sự xây dựng hằng ngày.”

Cha Jean Paul Perier-Muzet, chuyên viên lưu trữ của hội dòng
Trích từ *Itinéraires augustiniennes*, ngày 7 tháng 2 năm 1992, trang 25-31

« Anh em Augustinô »-dòng Đức Mẹ Lên Trời, một tòa nhà để làm vui lòng ?

« Ở thế kỷ XIX, mỗi hội dòng hình thành đều phải chọn một trong những tu luật quan trọng của quá khứ. Và nhiều đảng sáng lập, vì muốn có giấy thông hành để đi lại trong dòng nước tu trì, đã chọn Tu luật thánh Augustinô. Như một tòa nhà để làm vui lòng, không hơn không kém. Nhưng đối với đảng sáng lập dòng chúng ta, Cha Emmanuel d'Alzon thì hoàn toàn khác. Nếu Augustinô không chỉ là người Thầy duy nhất của mình, thì rất nhanh, Augustinô là người được yêu mến nhất, được theo đuổi nhiều nhất, là người duy nhất mà Cha d'Alzon còn tiếp xúc về cuối cuộc đời của Cha. Và, đối với chúng ta, những tu sĩ dòng Đức Mẹ Lên Trời năm 1981, thánh Augustinô sẽ chỉ là một tòa nhà trang trí mà thôi hay sao ?

Chúng ta hãy rõ ràng : Augustinô không phải là Cha chúng ta. Người là tổ phụ của chúng ta theo ý muốn của Cha d'Alzon hay như chúng ta thường hát là « Ông nội » của chúng ta. Magne Pater Augustine !

Do bởi đảng sáng lập, bởi tinh thần và những bài viết quan trọng của Người, nhựa sống Augustinô leo lên trong cây dòng Đức Mẹ Lên Trời. Chẳng hạn, vị trí trung tâm của Chúa Kitô và những nhân đức đối thân, lòng yêu mến Giáo hội, tình yêu sự hiệp nhất, bộ ba (hiệp nhất, chân lý, đức ái) rất quen thuộc với Cha Pernet, đệ tử của Cha d'Alzon và đảng sáng lập dòng Nữ tiểu muội-Đức Mẹ Lên Trời.

Nhưng, một số tu sĩ của chúng ta đã dần thân hoàn toàn vào việc duy trì kho báu Augustinô này, tất cả chúng ta không có thể khai phá tốt hơn hay sao ?

Trích thư số 25 của Cha Hervé Stephan, bề trên tổng quyền,
gửi các tu sĩ dòng Đức Mẹ Lên Trời
Roma ngày 22 tháng 10 năm 1981

Cuộc phiêu lưu đầy thăng trầm của Viện nghiên cứu Augustinô

Ở nước Pháp, để tìm hiểu thánh Augustinô, có một nơi không thể thay thế được, đó là Viện nghiên cứu Augustinô (IEA), tọa lạc ở Lâu đài tu viện nổi tiếng, đường Abbaye, gần nhà thờ Saint Germain des Prés ở Paris. Rất ít người biết rằng các tu sỹ dòng Đức Mẹ Lên Trời là người khởi xướng Viện nghiên cứu này. Quả thật, Cha d'Alzon đã mong muốn thành lập một trường đại học nhưng dự án này không thực hiện được. Trong những năm 1930, việc nghiên cứu các thánh giáo phụ phát triển mạnh mẽ. Nhà in Desclée de Brouwer giao cho Cha Cayré, tu sỹ dòng Đức Mẹ Lên Trời, tổ chức một bộ sưu tập mang tính khoa học bằng tiếng la-tinh và tiếng pháp với những chú giải phê bình về toàn bộ những bài viết của thánh Augustinô ! Kể từ ngày đó, Bộ sưu tập có tên Thư viện cổ đại về Augustinô tiếp tục công trình của Cha Cayré một cách kiên trì. Trong những cuốn sách bỏ túi, bộ sưu tập Thư viện mới về thánh Augustinô đã làm cho một số bài viết dễ đọc dễ hiểu hơn.

Năm 1943, bề trên tổng quyền, Cha Gervais Quénard khởi xướng Trung Tâm nghiên cứu Augustiniennes. Ngài giao cho Cha Cayré trách nhiệm thực hiện. Cha Cayré đã biết quy tụ những cộng tác viên có uy tín : Cha François-joseph Thonnard, Cha Albert de Veer, Cha Georges Folliot, một số tu sỹ dòng Tên và giáo dân. Hoạt động của trung tâm này đầy hứa hẹn. Nhiều tạp chí định kỳ đã được phát hành : Tạp chí nghiên cứu Augustiniennes, Nghiên cứu Augustiniennes. Nhiều cuốn sách đáng khen đã được xuất bản trong số định kỳ Nghiên cứu Augustiniennes. Dụng cụ quý giá nhất trong tất cả, Tập san Bulletin augustinien được Cha Gouvel Madec điều hành trong nhiều năm trời tiếp tục xuất bản những khám phá về chủ đề này. Ngày nay, Viện đại học công giáo Paris, nơi các tu sỹ dòng Đức Mẹ Lên Trời đã thành lập phân khoa giáo phụ, tiếp tục quản lý Viện nghiên cứu Augustinô. Những dịp hợp tác còn nhiều và công việc không kém phần mạnh mẽ.

Lời cầu nguyện với thánh Augustinô

Ôi thánh Augustinô ngàn đời hạnh phúc
Thiên Chúa đã chọn Ngài để trở thành mục tử của Hội thánh.

Thiên Chúa đã ban cho Ngài đầy Tinh thần Khôn ngoan và thông hiểu.

Suốt đời, Ngài đã tìm kiếm Thiên Chúa với cả con tim hồn thức của mình.

Trong đức tin, với lòng tin thác, tình yêu và sự bền chí, chúng con kêu cầu Ngài vì Ngài là Cha chúng con :

Xin giúp chúng con được củng cố trong đức tin, đức cậy và đức mến.

Xin giúp chúng con biết noi gương Ngài luôn khát khao Thiên Chúa là nguồn mạch của sự khôn ngoan đích thực.

Xin cũng giúp chúng con tìm thấy sự nghỉ an trong Thiên Chúa, chủ thể tình yêu vĩnh cửu mà thôi. Amen.

Lời nguyện trong tuần cửu nhật chuẩn bị năm thánh của tiểu chủng viện Thánh Augustinô-Koupéla (Bourkina Faso).

Theo bạn, thánh Augustinô là ai ?

Một người đương đại

Trong 10 năm là tuyên úy ở nhà tù, tôi đã bị đánh động bởi sự cộng hưởng cá nhân mà những tù nhân ít học tìm thấy nơi lộ trình hoán cải được thánh Augustinô đề nghị trong cuốn *Tự Thuật*. Thánh Augustinô thực sự là người đương đại của họ.

Philippe Guihard, giáo dân, bạn bè của dòng Đức Mẹ Lên Trời, Orsay

Một người sẵn đón tình bạn

Điều làm tôi lưu ý trong cuộc đời thánh Augustinô, đó là việc tìm kiếm tình bạn với người khác trong cộng đoàn, là việc Người chấp nhận hoàn toàn phục vụ Giáo hội, là sự khiêm hạ cho đến lúc kết thúc cuộc đời và tất nhiên là cả cuộc hoán cải của Người.

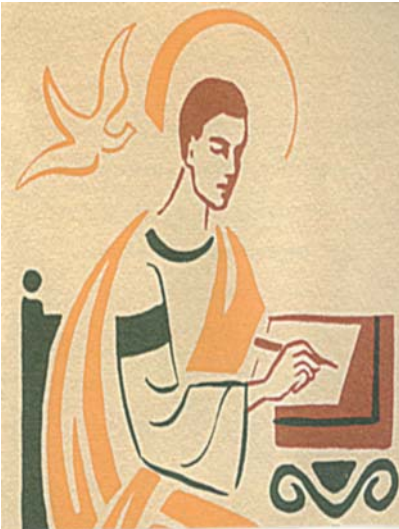
Cha Thierry Cocquerez, tu sĩ dòng Đức Mẹ Lên Trời, giáo xứ ở Montpellier

Một bài tập tâm linh

Là tu sĩ, tôi sống theo Tu luật thánh Augustinô. Tư tưởng của Người có mang dấu ấn những nhạy cảm Phi Châu hay không? Tôi không có câu trả lời đảm bảo. Nhưng, lời Người rất sống động kèm theo nhiều cử chỉ như một người châu phi thực thụ!

Cha Oswald Lusenge, tu sĩ dòng Đức Mẹ Lên Trời người Công-gô, tiến sĩ triết học.

Mỗi người một lộ trình thiên liêng cho riêng mình.

Augustinô giúp tôi rất nhiều trong thừa tác vụ giảng dạy bởi vì trong trường học của Người, Augustinô mời gọi mỗi người nhìn vào con đường riêng của mình. Là giáo dân, Augustinô đã dạy rằng cần phải sử dụng tất cả mọi ân sủng để phục vụ Thiên Chúa và phục vụ anh em. Cùng với Người, tôi muốn nói với các bạn trẻ rằng : « các bạn đừng nên thích sự bình yên của các bạn hơn

những nhu cầu của Giáo hội ! »

Một bạn đường

Tôi đã khám phá thánh Augustinô lúc tôi 18 tuổi nhờ cuốn « *Tự Thuật* », và từ đó Người đã không ngừng là bạn đường của tôi trong đời sống tâm linh. Tôi yêu mến Augustinô vì sự cộng hưởng nhân tính và tâm linh mà Augustinô đánh thức trong chúng ta mỗi khi Người nói về kinh nghiệm Thiên Chúa. Khi tiếp xúc với Augustinô, tôi luôn ngạc nhiên vì sắc đẹp ý nghĩa kinh thánh mà Người cho chúng ta biết. Còn hơn là một mục tử tâm hồn và một nhà thần học về ân sủng, đối với tôi, Augustinô luôn là một người anh chỉ cho thấy Người Thầy nội tâm, Nguồn gốc thực sự.

Sœur Marie-Paulette Alaux, dòng Nữ tận hiến Đức Mẹ Lên Trời, nhà báo

Về cuộc đời thánh Augustinô

- Lucien JERPHAGNON, Saint Augustin, le pédagogue de Dieu, Callimard, coll. « découvertes », 2002
- Peter BROWN, La Vie de saint Augustin, Seuil, 2001
- Serge LANCEL, Saint Augustin, Fayard, 1999
- Bernard SESE, Petite Vie de saint Augustin, DDB, 1992

Dẫn nhập vào tư tưởng thánh Augustinô

- Marcel NEUSCH, Introduction à saint Augustin. Un maître spirituel, Cerf, 1996
- Gouvel MADEC, Introduction aux « Révisions » et à la lecture des œuvres de saint Augustin, IEA, 1996
- Jean-Louis CHRETIEN, Saint Augustin et les actes de parole, PUF, 2002
- Jean-François PETIT, L'amitié selon saint Augustin, DDB, 2008

« Trước hết, ở nhà anh em hãy sống đồng tâm nhất trí với nhau, một lòng một trí hướng về Thiên Chúa. Đây không phải là lý do chính của việc chúng ta sống chung hay sao ? »

Tu luật thánh Augustinô